

saaledes bør tilfalde Befolkningen i de Egne, som Banerne nærmest berøre, da forekommer det mig, at der, naar Staten ikke selv vil tage Driften af dem i sin Haand, ikke findes nogen større Garanti for, at disse Hensyn vilde blive tagne i Jylland og Thyen deri, at det er et saakaldet jydsk-sjyensk Selskab, som driver Banerne der, end der vil findes, naar det er et almindeligt dansk Selskab. Garantien forekommer mig i begge Tilfælde at være lige stærk eller lige svag; men jeg troer dog tillige, at Formobningen for, at et saadant Selskab vil tage tilbørligt Hensyn til Befolkningen, er endeel større, naar det Selskab, der driver Jernbanerne, er et dansk Selskab, end naar det enten er et fremmed Selskab eller, som i nærværende Tilfælde, en eneste fremmed Mand, der raader for Driften. Forsaavidt Selskabets Fordeel falder sammen med Befolkningens, er Driften naturligviis omtrent lige god i alle Tilfælde. Jeg skal endnu kun med Hensyn til dette Punkt bemærke, at jeg dog egentligt nok gab vide, hvorledes man, selv om man vilde søge at constituere et særligt jydsk-sjyensk Selskab, et provindsielt Selskab, for at drive Jernbanerne der med særligt Hensyn til Provindsernes Interesse, vilde tænke sig at naae det. Jeg er overbevist om, at, hvilke Betingelser man saa end vil opstille, og paa hvilken Maade man saa end vil søge at sikke sig, at Actierne blive i Thyens og Thyenboers Hænder, ville disse Actier dog inden ret mange Aar have søgt hen til de samme Hænder, hvorpaa de sjællandske Actier befinde sig, nemlig til det Sted, hvor Landets Capitalkraft nu engang er samlet. Der var vel en Anledning i det ærede Medlems Foredrag om endnu en anden Ordning, men som ikke var mig ganske forstaaelig. Han udtalte nemlig, at man maatte kunde sikke sig, at de nye Actiehavere, de nye Interessenter i Jernbanernes Drift vare nøie knyttede til selve de Landsdeles Interessenter, gennem hvilke Banerne gik, derved, at man overdrog dem til visse Institutioner. Jeg maa afvente en nærmere Udvikling af denne Tanke, førend jeg enten kan tiltræde den eller imødegaae den.

Naar der er blevet udtalt Frygt for, at det sjællandske Selskabs Dvertagelse af de jydsk-

sjyenske Jernbaner skulde gjøre det vanskeliggere at faae Jernbaneanlægene i Jylland forsatte, saa troer jeg, at Frygten derfor er ubegrundet. Den ærede Rigsdagsmand omtalte særligt et eventuelt Jernbaneanlæg fra Aalborg til Frederikshavn, der efter hans Mening vilde være af stor Betydning og Rentabilitet, og han udtrede, at det, naar det sjællandske Jernbanel-selskab blev raadigt over Driften af de jydsk-sjyenske Jernbaner, vilde være imod dets Interessenter, at et saadant Banestykke blev anlagt, og hvorfor? Fordi et saadant Banestykke vilde skaffe det sjællandske Selskab en Concurrence med dets nuværende sjællandske Jernbaner. Det forekommer mig, at hele denne særskilte sjællandske Interesse fuldstændigt forsvinder, naar Driften af samtlige danske Jernbaner bliver samlet i eet Selskabs Haand, idet det da maa være i det samlede Driftselskabs Interesse at faae saamegen Trafik paa sine Baner som muligt; dersom den nord-sjyenske Trafik over Frederikshavn til Kolding vil have at passere et større Antal Banemil og altsaa ogsaa at betale en større Transportogdtgjørelse, end den samme Trafik har at betale ved at gennemløbe Jernbanen fra Kjøbenhavn til Korsør, saa vil det aabenbart netop være i det samlede Driftselskabs Interesse at trække Trafiken ad den Vej, hvor den vil komme til at betale den største Transit. Forholdet imellem den Capital, som stikker henholdsvis i det ene og i det andet Foretagende, kan jo ikke have Noget at betyde. — Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand gjorde sig skyldig i en Vilfarelse, forsaavidt han meente, at en Rentegaranti for den jydsk-sjyenske Jernbane-Driftscapital muligt kunde blive effectiv, idet han henviste til, at den jydsk-sjyenske Jernbanebrist allerede nu i et enkelt Aar havde givet Underbalance og ikke været istand til at dække Drifts-udgifterne, langt mindre da til at svare 4 pCt. af Driftscapitalen. Jeg troer ikke, at der kan hentes nogen Støtte for den saaledes af ham udtalte Frygt for Rentegarantien fra det nævnte Tilfælde; man maa i saa Henseende see hen til, at dette Tilfælde indtraf i Krigsaaret, hvor Jernbanebristen var standset. Men selv om lignende Ulykker ogsaa fremtidigt skulde i et enkelt Aar kunne frembringe et lignende Re-